

[Oluf Pedersen.]

Gang. Sætter Regeringen ind her, giver det Mulighed for at skaffe Midler til at imødekomme Vareprisstigningerne, den Dyrtid, der er saa streng ved Fattigmand. Hele den Stigning, som følger med den højere Kornpris, bør komme alle til gode, saa udlignes Tabet. Derfor bør Regeringen sørge for, at hele Værdistigningen paa Jorden indtages, inden den omsættes til en højere Salgspris og til øget Gæld, saadan som det skete sidst; Godsejerne har intet Krav paa at opnaa Gevinst af Krigen paa Fattigmands Bekostning. Herved kan man faa Midler til at sætte ind mod Dyrtiden, til at sænke Toldsatserne. En saadan Nedsættelse betyder ikke blot billigere Import, men det hindrer danske Producenter i at udnytte deres Medborgere, og derved vil man kunne sætte ind mod Børsjobberiet. Fik man saa samtidig et Fragtnævn ordnet, saa at det ogsaa varetog Producenternes Interesser, og fik vi den højtærede Handelsminister til at sætte ind over for Valutacentralen, saa man satte den ud af Kraft, saa mener jeg, at man havde Mulighed for at modvirke den Dyrtid, som er Børsjobberiets Baggrund.

Jeg vil ikke gaa imod den foreslaaede Børsskat, men jeg tror ikke paa dennes Værdi som social Udligner. Maksimalpriser bliver som Regel kun en Skueret. Nej, der maa sættes ind paa Virkelighedens Grund, og her har man intet bedre Middel mod Dyrtid end Toldnedsættelse, og det er Midlet til at hindre Børsjobberi. Told er altid uretfærdig, men den er helt urimelig ødelæggende i Krigstid.

Jeg har ment det rigtigt at pege paa dette, der jo ikke er Regeringen ubekendt. Jeg gør det ud fra det Synspunkt, at Regeringen ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at søge Krigsførtjeneste gennem Dyrtid undgaaet. Det er ikke nok at have Viljen, man maa ogsaa sætte ind paa et Realitetsgrundlag.

Aksel Larsen: Det er fra særdeles sagkyndig Side blevet hævdet, at en Lov som denne vil vise sig fuldkommen uegnet til at bremse Børsjobberiet eller til at forhindre Spekulanterne ovre paa Christian den Fjerdes Traverbane i at tjene Formuer ved Spekulation i den Krigstid, vi nu gaar ind i. Jeg skal ikke modsige de sagkyndige, heller ikke naar de fortsætter med at hævde, at altsaa kan denne Lov kun have et rent og skært Beskatningsformaal, den vil ikke faa anden Virkning, end at der kommer nogle flere Penge i Finansministerens Kasse.

Det forekommer mig meget sandsynligt, at det er saadan, det forekommer mig usandsynligt, at en Stempelafgift paa Maksimum 1½ pCt. af Papirenes Værdi skulde kunne forhindre Folk i at købe og sælge disse Papirer, naar der er saadanne Kursstigninger som dem, vi allerede har været Vidner til, til Trods for at der er lagt Sordine paa dem.

Paa den anden Side vil vi stemme for Lovforslaget, dels fordi det i hvert Fald betyder en lille Smule, og dels fordi vi naturligvis ikke kan have noget imod, at Statskassen i denne Tid faar en Saltvandsindsprøjtning, at den faar nogle flere Penge, naar disse Penge tilvejrbringes paa den Maade, som her er foreslaaet.

Naar dette er sagt, vil jeg imidlertid henstille, at de Partier og Kræfter, der maatte have Indflydelse paa Lovens endelige Udformning, benytter Lejligheden til, inden Lovforslaget forlader Folketinget, at gennemgaa det og undersøge, om det ikke, selv under Hensyntagen til det begrænsede Formaal at skaffe Statskassen lidt Penge ved Beskatning af Spekulationen, kan laves bedre, end Tilfældet er her. Jeg tror ogsaa, man i hvert Fald uden Fare kunde sætte Stempelafgiften noget højere end her foreslaaet og beregne den ud fra en mindre Stigning end her foreslaaet.

Dernæst vil jeg imidlertid henstille, at man meget snart udnytter den almindelige Stemning, der synes at være til Stede her i Tinget til at foretage mere gennemgribende Foranstaltninger mod Spekulation og mod Kriseførtjenester. Vi har nu, jeg tror fra alle Partiers Side, hørt, at det, der skete under sidste Krig, bør ikke have Lov til at gentage sig og skal ikke faa Lov til at gentage sig. Jeg henstiller til Regeringen at udnytte denne tilsyneladende Enstemmighed, der forhaabentlig dækker over en virkelig Enstemmighed, til at gennemføre Foranstaltninger, der angriber Ondet ved Roden, jeg tænker paa Foranstaltninger, der fastsætter en Maksimalgrænse, en meget beskeden Maksimalgrænse for, hvad der maa udbetales i Udbytte, Dividende, Tantième o. s. v. af Værdipapirer, jeg tænker paa Foranstaltninger, der sikrer, at den overskydende Førtjeneste gaar i Samfundets Lomme. Jeg tror, saadanne Foranstaltninger maa kunne gennemføres, og jeg tror, det er det eneste, der kan forskaane os for Begivenheder gennem Førtjenester, parret med stigende Nød i den almindelige Befolkning, som dem, vi var Vidne til under den sidste Verdenskrig.

Jeg vil dog samtidig sige, at jeg kan